XVIII ŁÓDZKIE SPOTKANIA BALETOWE
18th ŁÓDŹ INTERNATIONAL BALLET FESTIVAL 2005

TEATR WIELKI W ŁODZI

XVIII
ŁÓDZKIE SPOTKANIA BALETOWE
18th ŁÓDŹ INTERNATIONAL BALLET FESTIVAL 2005

pod honorowym patronatem
PREMIERA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
MARKA BELKI

TEATR WIELKI W ŁODZI
14 – 29 maja 2005

TEATR WIELKI W ŁODZI

dyrektor naczelny
WOJCIECH SKUPIEŃSKI

dyrektor artystyczny
TADEUSZ KOZŁOWSKI

współorganizatorzy

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
STANISŁAW WITASZCZYK

PREZYDENT MIASTA ŁODZI
JERZY KROPIWNICKI

TEATR WIELKI W ŁODZI – INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

patroni medialni

TVP
TELEWIZJA POLSKA

TVP 3
ŁÓDŹ

99,2 MHz
RADIO ŁÓDŹ

RZECZPOSPOLITA

WIADOMOŚCI DNIA
Dziennik
ŁÓDZKI

dyrektor festiwalu
STANISŁAW DYZBARDIS

XVIII
ŁÓDZKIE SPOTKANIA BALETOWE
18th ŁÓDŹ INTERNATIONAL BALLET FESTIVAL

POD HONOROWYM PATRONATEM PREMIERA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ **MARKA BELKI**

TEATR WIELKI W ŁODZI

BALLET FLAMENCO DE ANDALUCÍA

SZEGED CONTEMPORARY DANCE COMPANY

TEATR WIELKI – OPERA NARODOWA

COMPAÑÍA NACIONAL DE DANZA

SANKTPETERSBURSKI PAŃSTWOWY AKADEMICKI TEATR OPERY I BALETU IM. MODESTA MUSORGSKIEGO

14–29 maja 2005 roku

14, 15 maja • sobota, niedziela
godz. 19.00

TEATR WIELKI W ŁODZI

KOLOR ŻÓŁTY prapremiera
choreografia i reżyseria: Gray Veredon
muzyka: Sławomir Kulpowicz

17, 18 maja • wtorek, środa
godz. 20.00

BALLET FLAMENCO DE ANDALUCÍA

Przy współpracy z Junta de Andalucía Consejería de Cultura

VIAJE AL SUR (DROGA NA POŁUDNIE)
inscenizacja: Ramón Oller
choreografia: Cristina Hoyos
muzyka: José Luis Rodríguez

20, 21 maja • piątek, sobota
godz. 20.00

SZEGED CONTEMPORARY DANCE COMPANY

Przy współpracy z Węgierskim Instytutem Kultury w Warszawie

CARMINA BURANA
choreografia: Tamás Juronics
muzyka: Carl Orff

22 maja • niedziela
godz. 19.00

TEATR WIELKI – OPERA NARODOWA

BALANCHINE I MUZY

SERENADA
muzyka: Piotr Czajkowski
choreografia: George Balanchine

MUSAGÈTE (PRZEWODNIK MUZ)
muzyka: Johann Sebastian Bach, Piotr Czajkowski
choreografia: Boris Ejfman

24, 25 maja • wtorek, środa
godz. 20.00

COMPAÑÍA NACIONAL DE DANZA

Przy współpracy z Ministerio de Cultura – España

ARCÁNGELO
choreografia: Nacho Duato
muzyka: Arcángelo Corelli, Alessandro Scarlatti

CAUTIVA (UWIĘZIONA)
choreografia: Nacho Duato
muzyka: Alberto Iglesias

POR VOS MUERO (DLA CIEBIE UMIERAM)
choreografia: Nacho Duato
muzyka hiszpańska XV i XVI w.

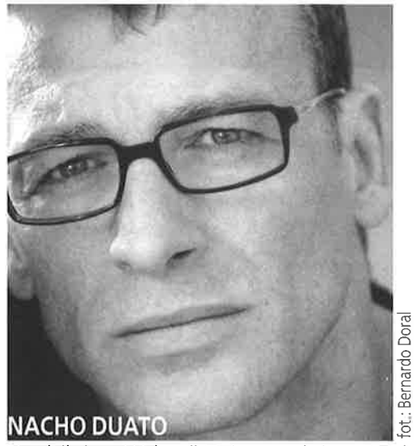
28, 29 maja • sobota, niedziela
godz. 19.00

SANKTPETERSBURSKI PAŃSTWOWY AKADEMICKI TEATR OPERY I BALETU IM. MODESTA MUSORGSKIEGO

Piotr Czajkowski
JEZIORO ŁABĘDZIE
choreografia: Marius Petipa, Lew Iwanow/Nikołaj Bojarczikow

COMPAÑÍA NACIONAL DE DANZA

Zespół Compañía Nacional de Danza powstał w roku 1979 pod nazwą Ballet Nacional de España Clásico. Jego pierwszym dyrektorem był Victor Ullate.
W 1983 roku dyrekcję Ballets Nacionales – Español y Clásico objęła Maria de Avila. Jednym z głównych choreografów został wówczas Ray Barra, amerykański tancerz i choreograf mieszkający w Hiszpanii. Został on później asystentem dyrektora artystycznego, którą to funkcję pełnił do roku 1990.
W grudniu 1987 roku dyrektorem artystycznym została Maja Plisiecka.
Mianowanie sławnego tancerza i choreografa Nacho Duato na stanowisko dyrektora artystycznego w czerwcu 1990 roku oznaczało nowatorską zmianę w zespole. Zamiarem Duato stało się przekształcenie Compañía Nacional de Danza w zespół o własnej osobowości, którą tworzyłby współczesny styl przy zachowaniu klasycznych podstaw. Oznaczało to przyjęcie nowej koncepcji repertuaru. Duato włączył do repertuaru zespołu prace uznanych choreografów, a także własne. Stworzył wiele baletów, nagrodzonych przez światowych krytyków.

NACHO DUATO

fot.: Bernardo Doral

Urodził się w Walencji. Tańca uczył się w Rambert School w Londynie, Mudra School Maurice'a Béjarta w Brukseli i w Alvin Ayley American Dance Centre w Nowym Jorku.
W roku 1980 dołączył do zespołu Cullberg Ballet w Sztokholmie, a rok później Jiři Kylian zaprosił go do Nederlands Dans Theater.
W roku 1988 otrzymał, podobnie jak Hans van Manen i Jiři Kylian, tytuł choreografa-rezydenta.
Pierwszą jego pracą choreograficzną był balet *Jardi Tancat* do hiszpańsko-katalońskiej muzyki Marii del Mar Bonet (1993).
Tworzył balety dla takich zespołów, jak: Cullberg Ballet, Nederlands Dans Theater, Les Grand Ballets Canadiens, Deutsche Oper Ballett, Australian Ballet, Stuttgarter Ballett, Ballet Gulbenkian, Finnish Opera Ballet and American Ballet Theatre.
Od roku 1990 jest dyrektorem artystycznym zespołu Compañía Nacional de Danza.
W roku 1987, jeszcze gdy był tancerzem Nederlands Dans Theater, został wyróżniony Golden Dance Award za osiągnięcia artystyczne.
Na wniosek francuskiej ambasady w Hiszpanii otrzymał w roku 1995 tytuł Kawalera Orderu Sztuki i Literatury, zaś w roku 1998 rząd hiszpański odznaczył go Złotym Medalem za Zasługi dla Sztuk Pięknych.

COMPAÑÍA NACIONAL DE DANZA

dyrektor artystyczny
Nacho Duato

pierwsi tancerze
Mar Baudesson, Tamako Akiyama, Yolanda Martin, Luisa María Arias, Rafael Rivero, Susana Riazuelo, Swee Boon Kuik, Dimo Kirilov, Oscar Salomonsson, Alejandro Álvarez

corps de ballet
Liu Balocchi,Lucía Barbadillo, Ana Tereza Gonzaga, Christelle Horna, Marina Jiménez, Emilija Jovanovic, Miriam Kescherman, Ana Maria López, Andrea Méndez, Inés Pereira, Nadja Sellrup, José Carlos Blanco, Gentian Doda, Fabrice Edelmann, Amaury Lebrun, Francisco Lorenzo,Isaac Montlor, Mathieu P. Rouviere, Jens Rosen, Joel Toledo, Héctor Torres

koordynator artystyczny
Hervé Palito

asystent dyrektora artystycznego
Carlos Iturrioz

korepetytor
Yoko Taira

baletmistrz
Kim McCarthy

pianista
Carlos Faxas

kierownik sceny
José Álvaro Cotillo

fizykoterapeuta
Luis Gadea

masażysta
Mateo Martin

dyrektor
Carmen Bofarull

promocja i kontakty zagraniczne
Maite Villanueva

produkcja
Sonia Sánchez

administracja
Aida Pérez

dział kadr
José Antonio Beguiristáin

konserwacja urządzeń
Ana Galán

zespół produkcyjny
Francisco Javier Serrano, Cristina Gonzáles, Luis Martin Oya (podczas tournée)

dział promocji
Luis Tomás Vargas, Adela Gutiérrez

asystent dyrektora ds. administracyjnych
Cristina Sánchez

dyrektor ds. technicznych
Marcelo Suárez

asystent dyrektora ds. technicznych
Ricardo Virgós

montażyści
Francisco Padilla, Carlos Martinez

elektrycy
Lucas Gonzáles, Juan Carlos Gallardo

akustycy
Jesús Santos, Pedro Álvaro

garderobiani
Sagrario Martin, Mª Paz Pérez, Carmen Ortega

asystent
Valeriana Bon

rekwizytor
José Luis Mora

magazynier
Reyes Sánchez

portierzy
Miguel Angel Cruz, Teresa Morató, Federico Cordero

MINISTERIO DE CULTURA

ESPAÑA

ARCÁNGELO

choreografia
Nacho Duato

muzyka
Arcángelo Corelli (*Concerti grossi* op. 6)
Alessandro Scarlatti (*Il primo omicidio*)

dekoracje
Nacho Duato

kostiumy
Nacho Duato

współpraca
Ismael Aznar

światło
Brad Fields

premiera światowa
Teatro Real w Madrycie, 31 maja 2000 roku

fot.: Fernando Marcos

fot.: Fernando Marcos

Arcángelo jest refleksją nad niebem i piekłem. W balecie wykorzystana została muzyka *Concerti grossi* op. 6 włoskiego kompozytora Arcángela Corellego oraz aria z opery Alessandra Scarlattiego *Il primo omicidio*. Duato zamienił kolejność części Lento i Adagio. Balet opowiada o poszukiwaniu wolności poprzez śmierć, o drodze do raju, stawia pytania o to, co czyni nas wolnymi.

Arcangello Corelli (1653–1713), włoski kompozytor i skrzypek, twórca barokowego concerto grosso. Uznany za jednego z najbardziej wpływowych kompozytorów swoich czasów.

muzyka

Arcángelo Corelli	*Concerto grosso* nr 9: Preludio (Largo)
	Concerto grosso nr 8: Vivace – Grave, Adagio – Allegro
	Concerto grosso nr 10: Preludio (Andante – Largo)
	Concerto grosso nr 11: Sarabanda (Largo), Preludio (Andante – Largo)
	Concerto grosso nr 4: Adagio – Vivace
	Concerto grosso nr 7: Andante – Largo
	Concerto grosso nr 2: Largo
Alessandro Scarlatti	*Il primo omicidio,* aria *L`innocenza*

CONCERTO GROSSO – typ koncertu barokowego przeznaczonego na grupę instrumentów solowych, zwaną concertino lub principale, i orkiestrę, zwaną tutti, concerto, concerto grosso lub ripieni. Concertino obejmuje zwykle I i II skrzypce, wiolonczelę i klawesyn; tutti we wczesnych concerto grosso ograniczało się do małej orkiestry smyczkowej, do której później doszły instrumenty dęte: oboje, flety, rogi. Za twórcę concerto grosso uważa się Arcángelo Corellego, którego *Concerti grossi*, choć wydane jako op. 6 dopiero w 1714 roku, wykonywane były w Rzymie już w 1682 roku. Początkowo concerti grossi były utworami wieloczęściowymi (np. u Corellego mają 5 i więcej części).

na zdjęciu: Tamako Akiyama i Dimo Kirilov, fot.: Carlos León

CAUTIVA *(Uwięziona)*

choreografia
Nacho Duato

muzyka
Alberto Iglesias (*Cautiva*)

dekoracje i kostiumy
Nacho Duato

światło
Nicolás Fischtel

premiera światowa
Teatro de Madrid
12 kwietnia 1993 roku

na zdjęciu: Tamako Akiyama i Dimo Kirilov, fot.: Carlos León

Cautiva jest baletem stworzonym dla Compañía Nacional de Danza przez dyrektora artystycznego Nacho Duato do muzyki baskijskiego kompozytora Alberta Iglesiasa. Namiętna muzyka i oniryczny charakter obrazów składają się na historię Uwięzionej, jej wątpliwości, jej niekończącą się walkę w świecie fantazji,miłości i śmierci.

Skomponowałem ten utwór, będąc przekonanym, że muzyka powinna dzwierciedlać to, co w uczuciach irracjonalne i wieloznaczne, tak jakbym chciał oddać poprzez muzykę strukturę dzieł Joyce`a i Pounda. Moja muzyka nie traktuje jedynie o uczuciach. Opowiada o konkretnych historiach dwojga bohaterów, którzy gubią się i odnajdują. Zasadnicze w muzyce jest jest to, co pozarozumowe i to, co skrywane w zakamarkach umysłu. Może dlatego drżymy, kiedy muzyka spotyka się z tańcem.

Alberto Iglesias

POR VOS MUERO *(Dla Ciebie umieram)*

choreografia
Nacho Duato

muzyka hiszpańska XV i XVI wieku
ze zbiorów *Cançons de la Catalunya millenària, Canciones y danzas de España* i *Antologia de la Música Española*
w wykonaniu **La Capella Reial de Catalunya**, dyrygent: **Jordi Savall**

dekoracje
Nacho Duato

kostiumy
Nacho Duato, Ismael Aznar

światło
Nicolás Fischtel

tekst
Garcilaso de la Vega

głos
Miguel Bosé

premiera światowa
Teatro de Madrid, 11 kwietnia 1996 roku

fot.: Guillermo Mendo

Duato znalazł inspirację w dawnej muzyce hiszpańskiej oraz w najpiękniejszych wersetach hiszpańskiego poety Garcilaso de la Vegi. W *Por vos muero* muzyka i poezja łączą współczesny taniec z historią.

W XV i XVI wieku taniec stanowił ważną część kultury narodu, odwzorowywał hierarchię społeczną, był wiernym odbiciem swoich czasów. *Por vos muero* jest wyrazem uznania dla roli, jaką taniec odgrywał we wszystkich wydarzeniach społecznych w tym okresie.

muzyka

Venegas de Henestrosa
Villancico II: „Al revuelto de una garza"
Romance I: „Pues no me queréis hablar"
Romance II: „Mira Nero de Tarpeya"

Pedro Guerrero
Morésca: „La perra mora"

Diego Ortiz
Pasamezzo moderno

Pedro Ruimonte
Villancico: „Madre la mi madre"

Antonio Martín y Coll
Danza: „El Villano"

Juan Vasquez
Romance de Don Beltrán: „Los braços traygo cansados"

Cristóbal de Morales
Requiem: „Pie Jesu"

Mateu Flecha
Dindirindin (de la Ensalada La Bomba)

Tradycyjna pieśń katalońska, aranżacja: Jordi Savall
El Mestre

Nieustannie skąpany we łzach,
przeszywam powietrze westchnieniem,
bo bardziej boli brak odwagi, by wyznać,
że to wszystko jest z twego powodu.

Pieśni, powiedziałem więcej niż powinienem,
ale mniej, niż pomyślałem;
nie pytaj mnie o więcej.

Nikt nie może być szczęśliwy,
moja pani, ani nieszczęśliwy,
dopóki nie ujrzy ciebie.

Rozkosz widzenia ciebie znika,
gdy przychodzą myśli,
że można na ciebie zasłużyć,
zatem, bez poznania ciebie,
nikt nie może być szczęśliwy,
moja pani, ani nieszczęśliwy
dopóki nie spojrzy na ciebie.

Ludzie są poruszeni,
ponieważ dałaś im coś, o czym będą mówić,
ponieważ cud, jaki sprowadziłaś
stał się później na weselu.

Myślę, że będziesz w stanie,
gdybyś nadal tak postępowała,
zamienić wodę w wino,
a taniec w śmiech.

Łzy na tym grobie
płynęły i płyną,
lecz będą bezowocne,
dopóki wieczna ciemność nocy
nie zamknie oczu, które cię widziały,
mnie pozostawiając w patrzeniu na innych od nowa.

W mej duszy twój znak jest zapisany
i wszystko, co pragnę napisać o tobie,
ty sama już napisałaś; czytam
i podążam za tobą.

Jestem i zawsze będę gotowy,
nawet, gdy będzie zbyt trudne, by pojąć,
że cię widzę.
Wierzę nawet w coś, czego nie rozumiem.
Ufając mej wierze,
urodziłem się, by cię kochać.
Twoimi wzorami jest ma dusza mierzona,
i to mnie uzależnia, bym kochał ciebie;
wszystko, co mam, zawdzięczam tobie:
dla ciebie się urodziłem, dla ciebie żyję,
dla ciebie umrzeć muszę i ***dla ciebie umieram.***

Garcilaso de la Vega
przekład: S. D.

fot.: Guillermo Mendo

Tytuł *Por vos muero* został zaczerpnięty z ostatniego wersu jednego z 40 włoskich sonetów Garcilaso de la Vegi. W większości są to sonety o tematyce miłosnej. Przytaczany poemat stanowi połączenie kilku wierszy de la Vegi i nigdy nie został opublikowany w tej formie. Utwór składa się z:

- dwóch *coplas* (tradycyjny hiszpański ośmiozgłoskowiec, opisujący miłość dworską)
- trzech wersów z *cancion* (mieszanka jedenasto- i siedmiozgłoskowca, inspirowana formą włoskiej canzony)
- trzech sonetów, powstałych z inspiracji twórczością Petrarki; tylko jeden z nich jest kompletny.

Poemat rozpoczyna strofa czterowersowa, kolejno następują dwie trzywierszowe strofy zamykające sonet i prowadzące do czternastowersowego finału.

Sonet zaczynający się od słów: *W mojej duszy jest twój znak zapisany* jest jedynym przytoczonym w całości.